

lassan épül a magyar optikai internet

ÜVEGSZÁL VAKVÁGÁNYON?

A befektetést gátló szabályozás és a kábeltévék erős pozíciója is lassítja a szupergyors optikai internethálózat hazai kiépülését, pedig az üvegszál kulcsszerepet játszhat az egészségügyi kiadások csökkentéséhez szükséges e-egészségügy elterjedésében.

L. Z. | innovacio@hetivalasz.hu

Vajon mihez kezdenénk otthon 100 megabit per másodperc sebességű internettel? Aki próbált már böngészni, miközben a családból valaki nagy felbontású YouTube-videókat nézett, valaki pedig a Skype-on videotelefonált, valószínűleg fel sem teszi a kérdést. A hálózati eszközök forgalmazó Akamai Technologies legfrissebb jelentése szerint ma 5,1 Mbps az átlagos letöltési sebesség a magyar interneten, a házakba elvezetett üvegszálak technológia tehát ennél hússzor gyorsabb elérést tenne lehetővé. Ezzel a 100 megabittel egy CD zenei anyaga 5 másodperc alatt letölthető lenne, de egy egész estés HD mozifilm is 7 perc alatt a gépünkre kerülne.

Már régóta létezik a technológia, amivel elérhető ez a sávszélesség, és jó néhány európai országban már szépen ki is épült az optikai internethálózat. Ennek két fajtáját különböztetjük meg. Az egyikben közvetlenül a házakig vezetik el az üvegszálakat (fibre-to-the-home, FTTH), a másikban az épületbe, és onnan helyi hálózatban osztják meg (fibre-to-the-building, FTTB).

A Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság (NMHH) júniusban 235 ezer olyan háztartást tartott nyilván, ahová kiépült

az üvegszálak hálózat, ami az összes háztartás 5-6 százaléka. A Magyar Telekomnál az elmúlt évben 70 százalékkal 23 ezerre emelkedett azok száma, akik üvegszálon kapják az internetet, a telefont és a televíziót. Összességében az európai középmezőnyben foglalunk helyet, jócskán elmaradva például a 20 százalékos Litvániától vagy a 10 százalék körüli Szlovéniától és Szlovákiától.

„Az FTTH penetrációjának növekedése ellen az erős kábeltelvíziós verseny és lefedettség, míg kisebb részben a kedvezőtlen makrogazdasági helyzet hat” – vélekedett lapunk kérdésére *Javorniczky Áron*, az Invitel üzletfejlesztési igazgatója. A cég célja, hogy a következő egy-két évben százezres nagyságrendben fedje le a háztartásokat, de figyelmeztet: magas penetrációt csak azok az országok érnek el, ahol az állam tevékenyen segíti a rész-hálózat modernizációját.

Itthon még gátolja is: az NMHH nyáron elfogadott rendelete előírja a jelentős piaci erejű szolgáltatóknak, hogy más cégeknek is hozzáférést nyújtsanak drágán kiépített hálózataikhoz. „Befektetésbarát szabályozás kell, hogy ilyen hálózatfejlesztési döntések megszülessenek – mondja *Javorniczky*. – Azt kellene elérni, hogy a szabályozó hatóság a befektetések legalább részbeni megtérüléséig ne köte-

lezze a szolgáltatókat az új hálózat teljes megnyitására.”

A szupergyors internet nem kizárólag FTTH/FTTB technológiával lehetséges. Külön utakon jár itthon a UPC, mely hibrid üvegszálak-koaxiális hálózatán (HFC) nyújt akár 120 megabites letöltést, de e technológiával kísérleti jelleggel már 1,4 gigabites adatátvitelt is demonstrált. De hogy gyors hozzáférés kell, az nem kérdés. *Jakob Nielsen* ismert internetszakértő törvénye kimondja, hogy a sávszélesség iránti szükséglet minden egyes évben 50 százalékkal nő, és ezt az 1983 és 2010 közötti adatok is igazolják.

A nagy sebességű hozzáférés gazdasági lehetőségeket is rejt – főleg az e-egészségügy (e-health) terén. Jó példa erre a francia Link Care Services, amely Alzheimer-kórban szenvedőknek kínál otthoni videós megfigyelést. A nagy sebességű otthoni internet a fizioterápiás kezelés alatt álló betegek gyógytornájában is komoly segítség: otthon is végrehajthatják a gyakorlatokat, amelyek helyes elvégzését mozgásérzékelő szenzorok felügyelik. Azokban az országokban, ahol az e-health elterjedt, csökkent az orvosbeteg látogatások száma, így az egészségügyi kiadások is kordában tarthatók, méghozzá úgy, hogy a szolgáltatás színvonala nem romlik. ■